

---

---

## Ons Carillon.

Nög is ze stom, die groote klok,  
Geplaatst in onze toren,  
Ze laat haar bronzen stem nog niet  
Door stad en landen hooren.

Nög zwijgt het mooie carillon,  
De werkman doet zijn werk,  
Om het versleten carillon,  
Te maken hecht en sterk.

Straks komt des meesters rappe hand,  
Hij laat de klokken zingen,  
Vertellen van des levens leed,  
Van 's werelds mooie dingen.

Dan zingt de klok van Nederland,  
Van onze vlakke stranden,  
Waaraan wij nauw verbonden zijn,  
Met onverbreek'bre banden.

Dan zingt die klok van moed en kracht,  
Van levenslust en leven,  
Dan klinkt er weer het mooie lied,  
Door Kampen's wijde dreven.

Dan zingt die klok het lied van troost,  
Van Godsvrucht en vertrouwen,  
Dan voert de wind die klanken mee,  
Door straten en landouwen.

Dan wordt er weer het halve uur  
En 't heele uur vermeld,  
Dan is het weer die mooie klok,  
Die ons „klik-voor" vertelt.

Zet spoedig, klok, uw klankenstroom  
Hoog uit de toren voort,  
Omdat het mooie carillon,  
Zoo echt bij Kampen hoort.

„Kamper Nieuwsblad", 13-7-'40.

HAVANHA.

Zie illustratie tegenover titelblad.

---

---